

Η Ν.Δ. και η οδός της αξιοκρατίας

Του **ΜΑΞΙΜΟΥ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ***

Η διαφωνία που ανέκυψε προσφάτως με την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και τον έλεγχο των μονιμοποιήσεων χιλιάδων συμβασιούχων αφορά ένα πρόβλημα που είναι μείζον για τη χώρα, αλλά και άπτεται του πυρήνα της ιδεολογίας της Νέας Δημοκρατίας. Δεν πρόκειται, δηλαδή, για ένα δευτερεύον ζήτημα, το οποίο με ευκολία μπορούμε να προσπεράσουμε, με τη δικαιολογία ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε σπουδαιότερα προβλήματα στο πεδίο της οικονομίας ή των κοινωνικών ανισοτήτων. Κι αυτό διότι αν δεν καταφέρουμε να αλλάξουμε τον τρόπο λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης και δεν εμπεδωθούν κανόνες αξιοκρατίας, ως μιν ελπίζουμε και στη ριζική επίλυση των παραπάνω προβλημάτων.

Δυστυχώς, το σύστημα πελατειακών σχέσεων στη χώρα μας συνιστά μια εγγενή παθολογία από συστάσεως του νεοελληνικού κράτους. Ωστόσο, ήταν μετά το κομβικό 1981 που εκδηλώθηκε πραγματική έκρηξη στις προσλήψεις του Δημοσίου, με πρόσχημα από το ΠΑΣΟΚ την αποκατάσταση των «μην προνομιούχων». Καταπατώντας κάθε έννοια αξιοκρατίας, το κράτος μετετράπη σε ψηφοθηρικό μηχανισμό. Για να δικαιολογηθεί το όργιο των διορισμών ημετέρων, εντάθηκε ο λαϊκι-

σμός και η δημαγωγική ρητορεία. Ολα κατέστησαν επιτρεπτά, εφόσον απέτρεπαν την επιστροφή της «επάρατης» Δεξιάς στην εξουσία. Για αξιολόγηση, βεβαίως, ούτε λόγος. Πρώτο θύμα οι επιθεωρητές των σχολείων που καταργήθηκαν από την αρχή της πασοκικής διακυβέρνησης ως «αντιδραστικός» θεσμός.

Κάπως έτσι πήραμε τον «κατήφορο» και αλλοτριώθηκαν συνειδήσεις. Ο στόχος μιας σίγουρης θέσης στο Δημόσιο, πληρωμένος από τα δανεικά που νομίζαμε ότι ήταν κι αγύριστα, έγινε κυρίαρχη αξία. Παράλληλα, επικράτησαν: η ήσων προσπάθεια, το κομματικό μέσον, ο εκβιασμός των συντεχνιών. Με αυτό το κλίμα, αναμενόμενο ήταν ότι θα καταλήγαμε αργά ή γρήγορα σε μεθόδους παράτυπες, ακόμη και παράνομες, για να επιτευχθεί το ποθούμενο, δηλαδή η θεσούλα στο Δημόσιο.

Σήμερα μαθαίνουμε ότι ψεύτικα πιστοποιητικά με τη «σέσουλα» -για ξένες γλώσσες, απολυτήρια λυκείου, πτυχία πανεπιστημίου, μεταπτυχιακά, διδακτορικά- άνοιξαν τις πύλες του... κρατικού παραδείσου. Μάλιστα, υπήρχε και κάποιος, που έχοντας «κατεβάσει» πτυχίο του φημισμένου LSE από το Ιντερνετ, όχι μόνον έγινε διευθυντής στον δήμο που εργαζόταν αλλά δίδασκε κιόλας στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης!

Μπορεί για κάθε πολίτη, οποιουδήποτε κράτους δικαίου, να ακουγόταν ως απόλυτος παραλογισμός ένα κόμμα να υπερασπίζεται αυτές τις πρακτικές ή επίσημοι θεσμικοί παράγοντες να τις καλύπτουν, εμάς, όμως, ανάλογα φαινόμενα ουδόλως μας εντυπωσιάζουν.

Τόσο οι άμεσες ή έμμεσες διαβεβαιώσεις του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα προστατεύσει κάτω από τις «φτερούγες» τους παράτυπα εργαζομένους στο Δημόσιο, όσο και οι αποφάσεις περιφερειαρχών και δημάρχων που παρανομούν για να καλύψουν παρανομίες αποτελούν συνέχεια της... μεταπολιτευτικής ιδεολογίας. Και δυστυχώς, ο λαϊκισμός έχει «μολύνει» σε μεγάλη έκταση την κοινωνία.

Όσο, όμως, κι αν δεν θέλουν κάποιοι να το αντιληφθούν, ήδη, από την αρχή της κρίσης έχουμε διαβεί το Ρουβίκωνα. Δεν υπάρχει πια επιστροφή και δεν υπάρχει έδαφος για ανοχή. Βεβαίως, από την Αριστερά, που αρνείται να διδαχθεί από τα λάθη του παρελθόντος, η εμμονή στο λάθος είναι ως ένα βαθμό αναμενόμενη. Για τη Νέα Δημοκρατία, όμως, τα πράγματα θεωρώ ότι είναι ξεκάθαρα.

Αναμφίβολα είναι αλήθεια ότι στο παρελθόν η φιλελεύθερη παράταξη ενίοτε διολίσθησε σε πρακτικές λαϊκισμού, «χάιδεψε αυτιά», παρέβλεψε τους κανόνες αξιοκρατίας στο όνομα

της... αμοιβαιότητας με το ΠΑΣΟΚ που «διόριζε από πόρτες και παράθυρα». Αυτές οι παρεκκλίσεις από τις βασικές ιδεολογικές μας αρχές πληρώθηκαν πολύ ακριβά.

Οι μακροπρόθεσμες ζημιές ήταν πολύ βαρύτερες από τα πρόσκαιρα κέρδη. Και η μεγαλύτερη απ' όλες υπήρξε η μερικώς τρωθείσα αξιοπιστία των πολιτών προς ένα κόμμα που ευαγγελίζεται από την ίδρυσή του την αξιοκρατία, αλλά και το μικρότερο και αποτελεσματικότερο κράτος.

Σήμερα, η Νέα Δημοκρατία ως κορμός αυτής της κυβέρνησης πρέπει να δείξει ακόμη περισσότερο ότι είναι συνεπής στις βασικές ιδεολογικές της αρχές και αξίες. Καμία μικροκομματική σκοπιμότητα, κανένας τακτικισμός δεν επιτρέπεται να αλλοιώσει αυτά τα χαρακτηριστικά. Η δική μας δέσμευση προς τους πολίτες πρέπει να είναι η επικράτηση των κανόνων της διαφάνειας και της αξιοκρατίας παντού. Γιατί μόνον με αυτούς έχουμε ελπίδες να ορθοποδήσουμε ως χώρα. Ας μιν παρασυρόμαστε από τις κραυγές και τη δημαγωγία. Η σιωπηρή πλειοψηφία της κοινωνίας θέλει να τελειώνουμε με το κακό παρελθόν, ας μιν τους απογοτεύσουμε!

*Ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος είναι βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, πρώην αναπληρωτής υπουργός.